

حیث آنست که برسانند از من اگر چه یکی است باشد
و حکایت از بنی اسرائیل بگویند که بر شما حرج نباشد
و هر کس که دروغی بر من بنهد بفضد بگو جای خود فرا
گیرد و زخ **در حدیث دیگر** فرمود **صلی الله علیه و آله** که هیچ
میدانند که جوؤ و کرم و بخشش از آن خلاست و بعد از آن
هیچکس جوؤ و کرم و بخشش بر من نیست و بعد از من کرم
و جوؤ و بخشش از آن کسی بود که علمی نهد و علمی بیاموزد
پس آنرا بشیر کند و ببردگان آموزد پس آنکس که چنین
باشد در روز قیامت که حاضر شود امیری کسر خود باشد
یعنی هر کس که خواهد با خود پیهشت بود **و این حدیث**
است از مالک رضی الله عنه روایت میکند در مسنده امام
احمد و سنن بیهقی آورده اند و حبان میخواستیم
که این سه **هزار حدیث** که اینجا آورده ایم هم با سناد
روایت تا حضرة رساله پناه **محمدی** **صلی الله علیه و آله** برسانیم
اما کتاب بغایت دراز میشود پس بر معنی حدیث

اختصار

اختصار کردیم چون اصل کتاب فارسی خواهد بود نفهم
نزدیکتر باشد چون طبایع مختلف افتاده و علوم را
نهایت نیست پس هر کس بقدر فهم خود آنرا دریابد
و هم **از انس بن مالک** رضی الله عنه روایت میکند که
حضرة رساله پناه **محمدی** **صلی الله علیه و آله** فرمود که مثل
مَت و آنچه مرابیان بعث کرده اند و میرسانم چون
آن باران ریزنده است که بر زمین می آید و زمین
بر سه نوع می باشد زمین هست که نرم و باصلاح
بود و آب را قبول کند و در خود فرو برد و از آنجا
لدغها و میوه های سبز بر آید و نفع بان خلائق رساند
از مثل آن کسی بود که علم بیاموزد و خود بعلم آورد
و دیگر آنرا بر آن راه نماید **دوم** زمین باشد سخت
و آب میل با آنجا کند و آنجا جمع شود و نگاه دارد تا آنکه
خدای تعالی از آن بهره مند میشوند آن مثال صفت بود
که نشنکان کسر چشمه حیوة رساند آن نیز بغایت نیکو